

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/287/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712216923
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712216923.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporkyni: S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX E. - H., toho času na neznámom mieste, zastúpenej J. P., tajomníčkou Okresného súdu v Martine ako opatrovníkom, v konaní o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu v Martine č. k. 8C/314/2013-40 zo dňa 19. februára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd v Martine zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala voči odporkyni uhradenia sumy 248,95 eur s príslušenstvom, ako zmluvnej pokuty.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že navrhovateľka v priebehu konania neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala vznik nároku jej právneho predchodcu na zaplatenie zmluvnej pokuty. Skutočnosť, že odporkyňa nezaplatila faktúry, v dôsledku čoho by jej vznikla povinnosť na zaplatenie zmluvnej pokuty nevyplývala zo žiadneho z predložených listinných dôkazov.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a nepriznal odporkyni ako úspešnej účastníčke právo na náhradu trov konania lebo jej žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhovateľka. Žiadala napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmeniť, jej návrhu v celom rozsahu vyhovieť, dôvodiac tým, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec. Pokiaľ konštatuje, že navrhovateľka nepreukázala dôvodnosť uplatnenia si zmluvnej pokuty, predložili nový dôkaz - zoznam platieb z ktorého vyplýva porušenie zmluvnej povinnosti zo strany odporkyne. Zmluvná pokuta je podľa jej názoru primeraná, pričom odporkyňa mala možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty, a to tým, že si mohla vybrať do akého zmluvného vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľky vstúpi. Navyiac zo strany navrhovateľky nie je uplatňovaná zmluvná pokuta v maximálnej výške, z tohto dôvodu ju nemožno považovať ani za neprijateľnú.

Odporkyňa ani jej opatrovníčka sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožňuje účastníkovi konania realizácia jeho procesných práv, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, navrhovať dôkazy a pod.); ide teda o činnosť súdu, ktorá predchádza vydaniu konečného rozhodnutia, nie vlastný rozhodovací akt, ktorý má za úlohu konanie zhodnotiť. O vadu v zmysle uvedeného ide pritom len vtedy, keď išlo o nesprávny postup súdu (z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi) a pokiaľ sa tento postup prejavil v priebehu konania.

Odvolací súd v takomto prípade musí vždy napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností je potrebné poukázať na to, že prvostupňový súd pochybil, keď vo veci rozhodol bez toho, aby dal navrhovateľke možnosť predložiť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Ak totiž považoval ňou predložené listinné dôkazy za sporné bolo jeho povinnosťou ju na túto skutočnosť upozorniť (poučovacia povinnosť vyplýva okrem iného z ust. § 118 ods. 2 O.s.p.), tak aby mohla prípadne doplniť svoje tvrdenia. Od účastníka totiž nemožno spravodlivo požadovať, aby predpokladal myšlienkový postup súdu pri hodnotení dôkazov, čo v konečnom dôsledku má za následok i tzv. prekvapivé rozhodnutie. V takomto prípade potom neprichádza do úvahy ani aplikácia ust. § 118a ods. 2 O.s.p., a preto musel odvolací súd prihliadajúc i na navrhovateľkou doplnené dôkazy v odvolacom konaní, napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou prvostupňového súdu opätovne prejednať vec, vyhodnotiť navrhovateľkou predložené listinné dôkazy v priebehu odvolacieho konania a vo veci meritórne rozhodnúť. V prípade ak súd považuje predložené dôkazy zo strany účastníka za nedostatočné, mal by ho vhodným spôsobom vyzvať na doplnenie dokazovania konkrétnym spôsobom, t.j. ktoré konkrétne listiny považuje za potrebné predložiť, lebo len potom bude zachované právo účastníka navrhovať dôkazy zaručené mu Občianskym súdnym poriadkom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.